TARYBINIS
Rokiškis

LKP(b) Rokiškio Apkomo ir Apskr. Vykd. k-to Organas

Nr. 73 (682) | 1949 m. birželio 25 d. | Kaina 20 kp.

reikš naują didelį žingsnį pirmyn vystant kolektyvinius ir tarybinius ūkius ir sukuriant mūsų šalyje produktų gausumą, būtinai reikalingą perėjimui iš socializmo į komunizmą.

(Iš Lietuvos KP(b) Centro Komiteto III plenumo 1949 metų birželio 8 dienos nutarimo dėl priemonių įvykdyti TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimui dėl trimečio plano kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei produktyviai gyvulininkystei išvystyti (1949—1951 m. m.)

Lietuvos KP(b) Centro Komiteto III plenumo 1949 metų birželio 8 dienos

NUTARIMAS

Dėl priemonių įvykdyti TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimui dėl trimečio plano kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei produktyviai gyvulininkystei išvystyti (1949—1951 m. m.)

Lietuvos KP(b) CK plenumas yra tos nuomonės, kad TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) Centro Komiteto nutarimas dėl trimečio plano kolektyvinių ir tarybinių ūkių produktyviai gyvulininkystei išvystyti (1949—1951 m. m.) turi didelę istorinę reikšmę toliau keliant visą šalies liaudies ūkį.

Sėkmingas trimečio plano įvykdymas reikš naują didelį žingsnį pirmyn vystant kolektyvinius ir tarybinius ūkius ir sukuriant mūsų šalyje produktų gausumą, būtinai reikalingą perėjimui iš socializmo į komunizmą.

Lietuvos KP(b) CK plenumas pritaria TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) Centro Komiteto nutarimui dėl trimečio plano kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei produktyviai gyvulininkystei išvystyti (1949—1951 m. m.), priima jį nenukrypstamam vadovavimuisi ir vykdymui kaip centrinį partijos ir valstybės uždavinį vystant žemės ūkį, kaip visos Lietuvos partinės organizacijos kovinę darbo programą.

Vykdydami istorinį VKP(b) CK vasario plenumo nutarimą „Dėl priemonių žemės ūkiui pakeiti pokariniu laikotarpiu", respublikos partiniai, tarybiniai ir žemės ūkio organai pasiekė kai kuriuos laimėjimus atkuriant paselių plotus, keliant žemės ūkio kultūrą derlingumą ir didinant gyvulių skaičių.

Kolektyviniuose ūkiuose pradėta kurti visuomeninė produktyvi gyvulininkystė.

Kai kuriuose Siaulių, Joniškio, Kėdainių ir eilės kitų apskričių kolektyviniuose ūkiuose įkurta po 3 — 4 fermas, kuriose esantis gyvulių skaičius užtikrina, kad jau šiais metais bus įvykdytas nustatytas minimumas ir pasiekti geri rodikliai produktyvumo atžvilgiu.

Šalia to, Lietuvos KP(b) CK plenumas yra tos nuomonės, kad apskričių ir valsčių partiniai, tarybiniai ir žemės ūkio organai iki šiol dar nepertvarkė savo darbo siekiant pagerinti vadovavimą visuomeninei kolektyvinių ūkių gyvulininkystei, nesilma reikalingų priemonių visuomeninei gyvulininkystei kolektyviniuose ūkiuose sparčiau sukurti.

Iki šiol žymus respublikos kolektyvinių ūkių skaičius neturi stambių raguočių ir kiaulininkystės fermų, nesilma priemonių avininkystės ir paukštininkystės fermoms išvystyti.

Eilėje kolektyvinių ūkių nuo pirmųjų visuomeninės gyvulininkystės sukūrimo dienų prileidžiama nerūpestinga pažiūra į gyvulių priežiūrą. Gyvuliai laikomi nepritaikytose, nešvariose ir šaltose patalpose. Tedėl suaugę gyvuliai, o ypatingai prieauglis, krinta.

Dėl blogos gyvulių priežiūros, šėrimo ir laikymo gyvulininkystės produktyvumas daugeiyje kolektyvinių ūkių labai žemas. Iki šiol eilėje kolektyvinių ūkių pasitaiko, kad daug visuomeninių gyvulių sunaudojama vadinamiesiems vidiniams ūkio reikalams, kad parduodami ir iššvaistomi pavasarinio apsiparšiavimo paršeliai. Tai žymiu mastu stabdo visuomeninės gyvulininkystės augimą.

Veislinis darbas respublikos tarybiniuose ūkiuose dirbamas nepatenkinamai. Blogai organizuotas darbas dauginant ir gerinant esančius vertingus gyvulius.

Iki šiol dar žymiu mastu pasitaiko, kad krinta gyvuliai, ypatingai prieauglis.

Tarybiniuose ūkiuose nepatenkinamai sutvarkyta pašarų bazė.

Visi šie pažymėtieji trūkumai pasitaiko tedėl, kad daugelis partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų vietose nepakankamai įvertina visuomeninės gyvulininkystes išvystymo reikalą.

Lietuvos KP(b) CK plenumas yra tos nuomonės, kad dabar, respublikoje išsivyščius kolektyvinių ūkių statybai, socialistiniu žemės ūkio išsivystymo keliu pasukus plačiems darbo valstiečių masėms, atsiranda dideli galimumai visuomeniaei kolektyvinių ūkių gyvulininkystei, kaip aukštaprokei ir didelio pajamingumo ūkio šakai, sparčiai augti.

TSRS Ministrų Taryba ir VKP(b) CK iškelė uždavinį trumpiausiu laiku užtikrinti tokį kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninės gyvulininkystės pakilimą, kuris padėtų toliau žymiai pakelti kolektyvinių ūkių gerovę ir įgalintų patenkinti didėjančius gyventojų poreikius mėsos, riebalų, pieno ir pieno produktų atžvilgiu, o taip pat didėjančius lengvosios pramonės poreikius vilnos, odos ir kitų gyvulininkystės produktų atžvilgiu.

Siekiant sėkmingai įvykdyti trimečio planą kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei produktyviai gyvulininkystei išvystyti, Lietuvos KP(b) CK plenumas n u t a r i a:

I. Visuomeninės gyvulininkystės kolektyviniuose ūkiuose

1. Įpareigoti partijos apskričių ir valsčių komitetus, apskričių ir valsčių vykdomuosius komitetus, Žemės ūkio ministeriją ir Tarybinių ūkių ministeriją trumpiausiu laiku užtikrinti tokį visuomeninių gyvulių skaičiaus ir jų produktyvumo augimą kolektyviniuose ūkiuose, kad visuomeninė kolektyvinių ūkių gyvulininkystė kartu su tarybinių ūkių gyvulininkyste taptų šalyje vyraujančia tiek savo lyginamuoju svoriu, tiek ir gyvulininkystės aukštos kokybės produkcijos gamyba.

2. Lietuvos KP(b) CK plenumas iškelia partiniams ir žemės ūkio organams uždavinį — kad kiekviename kolektyviniame ūkyje būtų organizuotos 4 fermos: stambių raguočių, kiaulininkystės, avininkystės ir paukštininkystės. Suteikti kolektyviniams ūkiams galimumą daugiau vystyti tas gyvulių rūšis, kurioms esama palankių sąlygų, turint galvoje, kad toks gyvulininkystės išvystymas įgalins užtikrinti aukštesnį jos prekingumą ir pajamingumą.

3. Organizuoti darbą keliant gyvulininkystę taip, kad kiekvienas kolektyvinis ūkis 1953 metų pabaigoje pasiektų stambių raguočių, kiaulių, avių ir paukščių skaičiaus nustatytą minimumą, sutinkamai su kolektyviniams ūkiams paskirtais žemės plotais.

4. Įpareigoti partijos apskričių ir valsčių komitetus, apskričių ir valsčių vykdomuosius komitetus ir Žemės ūkio ministeriją plačiai išaiškinti kolektyvinių ūkių valstiečiams, kad pagal TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimą kolektyviniuose ūkiuose, turinčiuose keturias gyvulininkystės fermas — stambių raguočių, avininkystės, kiaulininkystės ir paukštininkystės, — kuriose yra gyvulių minimumas, mėsos, pieno ir vilnos pristatymo normos šių kolektyvinių ūkių valstiečiams, pradedant nuo 1950 metų, bus sumažintos 10 procentų, o kolektyviniuose ūkiuose, neturinčiuose aukščiau nurodytoje fermų skaičiaus su gyvulių minimumu fermose, pradedant nuo 1950 metų mėsos, pieno ir vilnų pristatymo valstybei normos kolektyvinių ūkių valstiečiams bus pakeltos 10 procentų.

Dėl visuomeninių stambių raguočių skaičiaus padidinimo ir jų produktyvumo pakėlimo

5. Padidinti visuomeninių stambių raguočių skaičių kolektyviniuose ūkiuose: iki 1949 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 48 tūkstančių vienetų; iki 1950 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 130 tūkstančių vienetų ir iki 1951 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 310 tūkstančių vienetų.

Sutinkamai su TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimu nustatyti šitokį stambių raguočių skaičiaus minimumą Lietuvos TSR kolektyviniuose ūkiuose:

Kolektyviniam ūkiui paskirtos žemės ploto dydis (ariamoji žemė, sodai, daržai, pievos ir ganyklos)	Pirmoje apskričių grupėje	Antroje apskričių grupėje
Ligi 150 ha	30	20
Nuo 151 ligi 300 ha	55	40
Nuo 301 ligi 500 ha	90	70
Nuo 501 ligi 800 ha	140	115
Nuo 801 ligi 1000 ha	180	125
Daugiau negu 1000 ha	240	190

P i r m a j a i g r u p e i p r i s k i r t i š i a s a p s k r i t i s: Biržų, Vilkaviškio, Joniškio, Kėdainių, Klaipėdos, Mažeikių, Pagėgių, Marijampolės, Pasvalio, Šakių, Šilutės, Jurbarko, Auykščių, Kauno, Kupiškio, Prienų, Kuršėnų, Plungės, Radviliškio, Panevėžio, Raseinių, Rokiškio, Tauragės, Telšių, Ukmergės, Utenos, Šiaulių, Vilkijos, Kaišiadorių, Kelmės, Alytaus, Rietavo, Kretingos ir Kalvarijos.

A n t r a j a i g r u p e i p r i s k i r t i š i a s a p s k r i t i s: Varėnos, Zarasų, Vilniaus, Lazdijų, Trakų, Švenčionių ir Širvintų.

Vykdant minimumą pagal bendrą stambių raguočių karvių skaičių turi sudaryti ne mažiau kaip 40 procentų bendro stambių raguočių skaičiaus.

6. Siekiant užtikrinti nustatyto plano įvykdymą stambių raguočių skaičiui kolektyviniuose ūkiuose padidinti ir nustatyto minimumo įvykdymą, Lietuvos KP(b) CK plenumas įpareigoja apskričių ir valsčių partinius ir tarybinius organus ir Žemės ūkio ministeriją:

a) imtis priemonių karvių bergždumui likviduoti. Tuo tikslu pasiekti, kad visi kolektyviniai ūkiai artimiausiu laiku įsigytų veislinius reproduktorius, pagerintų karvių ir bulių—reproduktorių šėrimą bei laikymą ir jų priežiūrą;

b) imtis ryžtingų priemonių likviduoti gyvulių nuostolius dėl kritimo, pakeiti kolektyvinių ūkių vaidybų ir gyvulininkystės fermų darbuotojų atsakingumą už suaugusių gyvulių bei prieauglio išsaugojimą, pagerinti stambių raguočių, ypač prieauglio, šėrimą, laikymą ir priežiūrą fermose.

Tvartuose įrengti kanalizaciją, ventilaciją ir ėdžias, o veršidėse, be to, — individualius erdvius gardus;

c) šalia stambių raguočių skaičiaus augimo kolektyviniuose ūkiuose didinant visuomeninę bandą reprodukcijos būdu, kaip pagrindinį šaltinį gyvulių skaičiui kelti, — užtikrinti reikalingo skaičiaus stambių raguočių prieauglio pirkimą, iš anksto sudarius kontraktaciją, su kolektyvinių ūkių valstiečiais, darbininkais, tarnautojais ir individualiais valstiečių ūkiais, o taip pat suaugusių gyvulių pirkimą.

(Keliama į 2 psl.)

Lietuvos KP(b) Centro Komiteto III plenumo 1949 metų birželio 8 dienos

NUTARIMAS

Dėl priemonių įvykdyti TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimui dėl trimečio plano kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei produktyviai gyvulininkystei išvystyti (1949—1951 m. m.)

(Atkeita iš 1 psl.)

7. Pažymint nepateenkinamą respublikinės „Veislininko" konteros darbą sudarant kontrakteciją ir perkant stambius raguočius, įpareigoti Žemės ūkio ministeriją pagerinti vadovavimą ir pagalbą šiai kontorai. Užtikrinti, kad pradedant nuo 1949 metų „Veislininko" kontera plačiu mastu pirktų gyvulius ir sudarytų kontraktaciją su kolektyvinių, individualių ūkių valstiečiais, darbininkais ir tarnautojais, o vėliau parduotų šiuos gyvulius kolektyviniams ūkiams gyvulininkystės fermoms sukomplektuoti.

8. Įpareigoti partijos apskričių ir valsčių komitetus, apskričių ir valsčių darbo žmonių deputatų tarybų vykdomuosius komitetus ir Žemės ūkio ministeriją užtikrinti žymų karvių pieno produktyvumo pakėlimą tam, kad 1951 metais vienos karvės pieningumas Lietuvos TSR kolektyviniuose ūkiuose vidutiniškai visoje respublikoje būtų pakeitas ne mažiau kaip ligi 2.000—2.300 kilogramų.

Šiuo tikslu:

a) padaryti galą neteisingai praktikai, kai dėl blogo karvių šėrimo ir laikymo žiemos metu bei dėl nepakankamo aprūpinimo žaliaisiais pašarais vasaros metu kolektyviniai ūkiai primelžia labai maža pieno;

b) įdiegti kolektyvinių ūkių pieninių gyvulių fermose racionalų gyvulių šėrimą pilnaverčiais maistingumo atžvilgiu daviniais sutinkamai su gyvulių gyvuoju svoriu bei produktyvumu;

c) pašarams geriau sunaudoti vartoti plačiu mastu jų paruošimą prieš sušeriant — stambiųjų pašarų supiaustymą bei jų šutinimą, išspaudų susmulkinimą, grūdų malimą, pašarų apmieliinimą ir paruošimą kitais būdais;

d) aprūpinti pieninius gyvulius geromis ganyklomis. Pagerinti natūralinius pašarinius plotus, organizuoti dirbtines ganyklas pašarinėse sėjomainose, sutvarkyti ganyklų panaudojimą kolektyviniuose ūkiuose, taikant dieadaržinį ganymą, organizuojant vasaros metu naktinį pieningų karvių ganymą ir papildomai šeriant jas žaliaisiais bei koncentruotais pašarais, o taip pat įrengti kiekviename kolektyviniame ūkyje geras girdyklas gyvuliams tiek ganyklinių, tiek ir žiemos laikotarpiais.

9. Įpareigoti Lietuvos TSR Mėsos ir pieno pramonės ministeriją grąžinti iš pieninių kolektyvinių ūkių valstiečiams — pieno statytojams separuotą pieną ne mažiau kaip 70 procentų vidutiniškai per metus ir 100 procentų veršelių girdymo laikotarpiu. Kolektyviniams ūkiams, turintiems veislinių stambių raguočių fermas ir veislinių kiaulių fermas, grąžinti separuotą pieną pilnutinai.

10. Siekiant pagausinti mėsos atsargas respublikoje ir pagerinti jautienos rūšį, įpareigoti apskričių ir valsčių partinius bei tarybinius organus ir Žemės ūkio ministeriją organizuoti visuose kolektyviniuose ūkiuose stambių raguočių įgaunymą ganyklose ir nušėrimą tvartuose. Tuo tikslu kasmet, prieš prasidėjus ganykliniam laikotarpiui, atrinkti vasariniam įganymui gyvulius, o taip pat plačiai įdiegti praktikoje kolektyviniuose ūkiuose stambių raguočių nušėrimą tiek nuosavos gamybos pašarais, tiek ir maisto pramonės atliekomis.

Dėl visuomeninių kiaulių skaičiaus padidinimo ir kiaulininkystės produktyvumo pakėlimo kolektyviniuose ūkiuose

11. Padidinti visuomeninių kiaulių skaičių kolektyviniuose ūkiuose: iki 1949 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 60 tūkstančių vienetų, iki 1950 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 140 tūkstančių vienetų ir iki 1951 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 360 tūkstančių vienetų.

Kiaulių skaičiaus tolesniam augimui ir jų nupenėjimui užtikrinti rekomenduoti kolektyviniams ūkiams auginti šiuo tikslu pirmoje eilėje pavasarinio apsiparšiavimo paršelius.

Užtikrinti, kad Lietuvos TSR kolektyviniuose ūkiuose būtų įvykdytas šis TSRS Ministrų Tarybos nutarime nustatytas gyvulių skaičiaus minimumas:

Kiaulių skaičius

Kolektyviniam ūkiui paskirtos ariamos žemės dydis	Pirmoje apskričių grupėje	Antroje apskričių grupėje
Ligi 200 ha	35	25
Nuo 201 ligi 400 ha	70	55
Nuo 401 ligi 600 ha	125	100
Nuo 601 ligi 800 ha	165	135
Nuo 801 ligi 1000 ha	215	180
Daugiau negu 1000 ha	270	310

Pirmajai grupei priskirti šias apskritis: Anykščių, Biržų, Vilkaviškio, Joniškio, Kaišiadorių, Klaipėdos, Kelmės, Kretingos, Kupiškio, Kuršėnų, Mažeikių, Marijampolės, Pagėgių, Panevėžio, Pasvalio, Plungės, Prienų, Radviliškio, Raseinių, Rokiškio, Tauragės, Telšių, Ukmergės, Utenos, Šakių, Šiaulių, Alytaus, Šilutės, Jurbarko, Vilkijos, Rietavo, Kalvarijos, Kėdainių ir Kauno.

Antrajai grupei priskirti šias apskritis: Varėnos, Zarasų, Vilniaus, Švenčionių, Lazdijų, Trakų ir Širvintų.

12. Siekiant įvykdyti nustatytą planą kiaulininkystei išvystyti ir siekiant organizuoti plačiu mastu kiaulių penėjimą, Lietuvos KP(b) CK plenumas įpareigoja partijos apskričių ir valsčių komitetus, apskričių ir valsčių vykdomuosius komitetus, Žemės ūkio ministeriją bei jos vietinius organus:

a) sukurti kolektyviniuose ūkiuose tvirtą pašarų bazę kiaulininkystei, padidinant bulvių, šakniavaisių, ankštinių žolių ir kitų pašarinių kultūrų, duodančių gausų derlių, pasėlių plotus bei pakeliant jų derlingumą;

b) užtikrinti, kad per artimiausius dvejus metus kiekviename kolektyviniame ūkyje būtų kiaulėms sukurtos dirbtinės ganyklos su ankštinėmis bei varpinėmis žolėmis, skiriant 0,5 hektaro motininei kiaulei;

c) imtis priemonių kiaulių priežiūrai bei laikymui pagerinti bei pasiekti, kad iš kiekvienos motininės kiaulės būtų gaunama ne mažiau kaip 12—14 paršelių per metus;

d) organizuoti, pradedant nuo 1949 metų, kolektyviniuose ūkiuose kiaulių penėjimą — ne mažiau kaip 4 kiaules per metus kiekvienam šimtui ha ariamos žemės, pakeliant vienos kiaulės gyvąjį svorį penėjimo pabaigoje ne mažiau kaip iki 80 kg.

13. Siekiant gauti papildomą mėsos ir lašinių produkciją, rekomenduoti kolektyviniams ūkiams plačiai taikyti tarpveislinį kiaulių kryžminimą, panaudojant lašininių ir mėsinių veislių kuilius — reproduktorius.

Dėl visuomeninių avių skaičiaus padidinimo ir avininkystės produktyvumo pakėlimo kolektyviniuose ūkiuose

14. Padidinti visuomeninių avių skaičių kolektyviniuose ūkiuose: iki 1949 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 24 tūkstančių vienetų, iki 1950 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 50 tūkstančių vienetų ir iki 1951 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 90 tūkstančių vienetų.

Sutinkamai su TSRS Ministrų Tarybos nutarimu užtikrinti, kad Lietuvos TSR kolektyviniuose ūkiuose būtų įvykdytas šis avių skaičiaus minimumas:

Kolektyviniam ūkiui paskirtos žemės ploto dydis (ariamoji žemė, sodai, daržai, pievos ir ganyklos)	Avių skaičiaus minimumas (vienetais)
Ligi 150 ha	40
Nuo 151 ligi 300 ha	45
Nuo 301 ligi 500 ha	55
Nuo 501 ligi 800 ha	80
Nuo 801 ligi 1000 ha	100
Daugiau negu 1000 ha	120

15. Laikyti svarbiausiu uždaviniu avininkystės srityje — visokeriopą pusiaušiurkščiavilnių avių skaičiaus padidinimą ir jų produktyvumo pakėlimą vilnų atžvilgiu.

Vadovaudamasis tuo, Lietuvos KP(b) CK plenumas įpareigoja apskričių ir valsčių partinius bei tarybinius organus ir Žemės ūkio ministeriją užtikrinti pusiaušiurkščiavilnių avių skaičiaus padidinimą kolektyviniuose ūkiuose ne mažiau kaip ligi 6,6 tūkstančio vienetų iki 1949 metų pabaigos, 18,9 tūkstančio vienetų — iki 1950 metų pabaigos ir 48,6 tūkstančio vienetų — iki 1951 metų pabaigos.

16. Nustatyti planą avims kryžminti su pusiaušiurkščiavilniais ir šveiniaviniais avinais kolektyviniuose ūkiuose 1949 metais 12,88 tūkstančio vienetų skaičiumi, 1950 metais — 25,0 tūkstančių vienetų ir 1951 metais — 57,52 tūkstančio vienetų. Užtikrinti tolesnį vietinių juodgalvių avių gerinimą. Uždrausti kergti pusiaušiurkščiavilnes motinines avis su šiurkščiavilnių veislių avinais, o taip pat uždrausti kastruoti ir piauti juodgalvių avių veislės avinukus.

Dėl visuomeninės paukštininkystės išvystymo kolektyviniuose ūkiuose

17. Lietuvos KP(b) CK plenumas yra tos nuomonės, kad apskričių ir valsčių partiniai, tarybiniai ir žemės ūkio organai nepakankamai įvertina gyvulininkystės išvystymo reikalą. Respublikos kolektyviniai ūkiai iki šiol neturi paukštininkystės fermų ir neįsigyja iš inkubatorinių stočių viščiukų fermoms sukurti. Nepaisant to, kad daugelyje apskričių yra palankios sąlygos, kolektyviniai ūkiai neįsigyja vištų, žąsų, ančių ir kalakutų.

18. Įpareigoti partijos apskričių ir valsčių komitetus, apskričių ir valsčių vykdomuosius komitetus ir Žemės ūkio ministeriją pasiekti, kad artimiausiais metais būtų žymiai padidintas paukščių skaičius kolektyviniuose ūkiuose. Užtikrinti paukštininkystės fermų organizavimą visuose kolektyviniuose ūkiuose, o kolektyviniuose ūkiuose, kurie yra arti vandenų, — vandeninių paukščių fermų organizavimą.

Padidinti visuomeninių paukščių skaičių kolektyviniuose ūkiuose: iki 1949 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 300 tūkstančių vienetų, iki 1950 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 600 tūkstančių vienetų ir iki 1951 metų pabaigos — ne mažiau kaip ligi 1300 tūkstančių vienetų.

Užtikrinti, kad Lietuvos TSR kolektyviniuose ūkiuose būtų įvykdytas šis TSRS Ministrų Tarybos nutarimo nustatytas suaugusių paukščių (vištų, ančių, žąsų, kalakutų) skaičiaus minimumas:

Grūdinių kultūrų ploto dydis	Paukščių skaičiaus minimumas
Ligi 100 ha	200
Nuo 101 ligi 200 ha	400
Nuo 201 ligi 400 ha	750
Nuo 401 ligi 700 ha	1400
Nuo 701 ligi 1000 ha	2100
Daugiau negu 1000 ha	3100

Apskaičiuojant gyvulių skaičiaus minimumo įvykdymą, viena antis atstoja dvi vištas, viena žąsis ar vienas kalakutas — 4 vištas.

19. Lietuvos KP(b) CK plenumas įpareigoja apskričių ir valsčių partinius, tarybinius organus ir Žemės ūkio ministeriją:

a) pasirūpinti, kad kolektyviniai ūkiai plačiu mastu įsigytų iš paukštininkystės inkubatorinių stočių viščiukų, o taip pat pirktų susugusius paukščius paukštininkystės fermoms sukomplektuoti;

b) organizuoti kolektyviniuose ūkiuose paukštidžių statybą ir įrengimą, kad visi paukščiai būtų aprūpinti patalpomis;

c) imtis priemonių esamoms inkubatorinėms paukštininkystės stotims sparčiau sustiprinti, užtikrinti, kad 1950—1951 metais būtų pastatyta 14 naujų stočių, o taip pat atrementuoti esamų inkubatorinių paukštininkystės stočių patalpas ir papildyti jas reikalingais įrengimais;

d) organizuoti apie inkubatorines paukštininkystės stotis kolektyvinių ūkių veislinių paukštininkystės fermų tinklą, siekiant aprūpinti tas stotis kiaušiniais inkubacijai.

20. Siekiant pilnutinai panaudoti Panevėžio inkubatorinės paukštininkystės stoties pajėgumą, įpareigoti Lietuvos TSR Tarybinių ūkių ministeriją užtikrinti, kad ši stotis išperintų ir parduotų kolektyviniams ūkiams vienadienių viščiukų: 1949 metais — 50,0 tūkstančių vienetų, 1950 metais — 70,0 tūkstančių vienetų ir 1951 metais — 90,0 tūkstančių vienetų.

(Keliama į 3 psl.)

Lietuvos KP(b) Centro Komiteto III plenumo 1949 metų birželio 8 dienos

NUTARIMAS

Dėl priemonių įvykdyti TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimui dėl trimečio plano kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei produktyviai gyvulininkystei išvystyti (1949—1951 m. m.)

(Atkelta iš 2 ps'.)

II. Dėl pašarinės bazės sustiprinimo

21. Siekiant sukurti kolektyviniuose ūkiuose trumpiausiu laiku tvirtą pašarų bazę gyvulininkystei, užtikrinančią gausų gyvulių šėrimą tiek vasaros, tiek ir žiemos laikotarpiais, Lietuvos KP(b) CK plenumas reikalauja iš apskričių ir valsčių partinių, tarybinių organų ir Žemės ūkio ministerijos užtikrinti, kad būtų:

a) surinkta stambių pašarų kolektyviniuose ūkiuose visuomeninės gyvulininkystės reikalams 1949 metais ne mažiau kaip 390,7 tūkstančio tonų, tame tarpe 311,2 tūkstančio tonų šieno, 1950 metais — ne mažiau kaip 1.399,0 tūkstančiai tonų, tame tarpe 1.115,0 tūkstančių tonų šieno, ir 1951 metais — ne mažiau kaip 2.038,7 tūkstančio tonų, tame tarpe 1.621,0 tūkstantis tonų šieno;

b) paruošta sultingų pašarų 1949 metais ne mažiau kaip 253,9 tūkstančio tonų, tame tarpe 22,0 tūkstančiai tonų siloso, 1950 metais — 704,2 tūkstančio tonų, tame tarpe — 80,1 tūkstančio tonų siloso, ir 1951 metais — ne mažiau kaip 1.507 tūkstančiai tonų, tame tarpe 151,0 tūkstantis tonų siloso.

c) nušienautos visos kolektyviniams ūkiams paskirtos natūralinės pievos ir valstybinio žemės fondo bei valstybinių miškų šienaujami plotai;

d) sukurta kolektyviniuose ūkiuose, jiems įvykdžius privalomus pristatymus ir sudarius sėklos fondus, pašarinių grūdų fondai gyvulininkystės reikalams;

e) nušienautas šienas trumpais terminais prieš pradėjus grūdinių kultūrų derliaus nuėmimą;

f) atlikta kolektyviniuose ūkiuose natūralinių pievų ir ganyklų dalinio ir pagrindinio pagerinimo darbai patręšiant vietinėmis bei mineralinėmis trąšomis;

g) išauginta kolektyviniuose ūkiuose pievų bei ganyklų žolių sėklos, paliekant kasmet sėkiai geriausius reikiamo dydžio pievinių — ganyklinių žolių skiypus.

22. Laikant svarbiausiu uždaviniu — visokeriopai išvystyti žolių sėjimą, kas yra būtina sąlyga dirvos derlingumui pakelti, padidinti visų žemės ūkio kultūrų derlingumą ir sukurti tvirtą pašarų bazę gyvulininkystei, — įpareigoti partijos apskričių ir valsčių komitetus, apskričių ir valsčių vykdomuosius komitetus ir Žemės ūkio ministeriją:

a) padidinti daugiamečių žolių pasėlių plotą kolektyviniuose ūkiuose 1950 metais ne mažiau kaip 20 procentų kolektyviniams ūkiams paskirtos ariamos žemės ploto ir 1951 metais — 25 procentus paskirtos ariamos žemės. Padidinti pagerintų ganyklų skaičių 1950 metais iki 10 procentų ir 1951 metais — iki 15 procentų viso kolektyviniams ūkiams paskirto žemės ploto;

b) užtikrinti, kad kiekviename kolektyviniame ūkyje būtų gaminamos nuosavos ankštinių ir varpinių, daugiamečių ir vienamečių žolių sėklos, kad 1950 metais būtų sukurti būtini šių žolių sėkių atsarginiai fondai. Šiuo tikslu palikti kolektyviniuose ūkiuose sėkliniams skiypams 1949 metais ne mažiau kaip 50 procentų kolektyviniuose ūkiuose esamų daugiamečių žolių skiypų, 30 procentų vikių, visą seradėlės ir saldaus lubino plotą ir 1950 metais — ne mažiau kaip 40 procentų daugiamečių žolių skiypo, 25 procentus vikių, 30 procentų seradėlės ir 100 procentų saldaus lubino; nustatyti, kad valstybinis sėjos planas pagal apskritis, MTS ir kolektyvinius ūkius turi būti laikomas įvykdytu tik su sąlyga, jeigu įvykdytos daugiamečių žolių ir pašarinių kultūrų sėjos užduotys;

c) skirti sėklinių augalų skiypams sėklininkystės atžvilgiu geriausius daugiamečių žolių plotus, užtikrinus pavasarį ir rudenį sėklinių skiypų patręšimą mineralinėmis ir organinėmis trąšomis;

d) plačiai praktikuoti bičių išgabenimą į dobilų skiypus;

e) sėklinių žolių derlių surinkti trumpais terminais, ne vėliau kaip per 4 — 5 dienas sėkiai pribrendus;

f) skirti vienamečių žolių sėkliniams skiypams plotus, suartus iš rudens, atliekant juose sėją geriausiais agrotechnikiniais terminais;

g) organizuoti kolektyviniuose ūkiuose specialius sėklininkystės ūkius žolėms auginti, padidinant jų skaičių 1950 metais ligi 80.

23. Siekiant žymiai padidinti sultingų pašarų gamybą, Lietuvos KP(b) CK plenumas įpareigoja apskričių ir valsčių partinius bei tarybinius organus ir Žemės ūkio ministeriją įvesti 1949 — 1951 metais, šalia laukų sėjomainų, taip pat ir pašarines sėjomainas sėti pašariniams šakniavaisiams, silosinėms kultūroms, daugiametėms ir vienametėms žolėms — žaliajam pašarui ir ganyklai, o taip pat sėti grūdinėms — daugiausia pašarinėms — kultūroms.

24. Rekomenduoti kolektyviniams ūkiams, nepakankamai turintiems natūralinių pašarinių plotų, pradedant nuo 1949 metų, plačiai taikyti vasaros laikotarpiu gyvulių laikymą stovyklinėse ganyklose, vartojant žaliąjį konvejerį, ir sukurti dirbtines ganyklas sėjant daugiametes varpines ir ankštines žoles. Plačiau taikyti diendaržinę gyvulių ganymo sistemą.

25. Rekomenduoti kolektyviniams ūkiams organizuoti brigadas su pašarų auginimo grandimis ar pašarų auginimo grandis, įpareigojant jas: atlikti darbus, surištus su visų pašarinių sėjomainų plotų įdirbimu ir sėja, auginti bei pilnai aprūpinti gyvulius vasaros metu sultingais pašarais, laikant juos stovyklinėse ganyklose, nušienauti šieną iš jiems paskirtų natūralių pievų ir sėjamų plotų; užraugti silosą, o taip pat organizuoti visą pašarinių šakniavaisių, silosinių kultūrų, vienamečių ir daugiamečių žolių žaliajam konvejeriui sėklininkystę. Išskirti ir pritvirtinti prie brigadų ir grandžių reikalingą kiekį darbinių gyvulių, mašinų, žemės ūkio įrankių, transporto priemonių ir inventoriaus.

26. Įpareigoti partijos apskričių komitetus, apskričių vykdomuosius komitetus, Žemės ūkio ministeriją, Tarybinių ūkių ministeriją, kolektyvinių ir tarybinių ūkių vadovus visokeriopai įdiegti saulėgrąžų, kukurūzos ir kitų silosavimui tinkamų naujų kultūrų pasėlius.

27. Įpareigoti apskričių ir valsčių partinius bei tarybinius organus, Kaimo ir kolektyvinių ūkių statybos valdybą prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Žemės ūkio ministeriją organizuoti kolektyviniuose ūkiuose medinių, akmeninių ir plytinių siloso bokštų bei pusbokščių, cementuotų tranšėjų ir duobių statybą tam, kad per artimiausius 2—3 metus visi kolektyviniai ūkiai su stambiomis pieninių gyvulių prektinėmis fermomis turėtų įrengimus pašarams silosuoti.

III. Dėl pašarų ruošimo ir daug darbo reikalaujančių procesų mechanizacijos kolektyvinių ir tarybinių ūkių gyvulininkystės fermose

28. Teikdamas ypatingai svarbią reikšmę pašarų ruošime ir daug darbo reikalaujančių procesų mechanizacijai kolektyvinių ir tarybinių ūkių gyvulininkystės fermose, Lietuvos KP(b) CK plenumas įpareigoja apskričių ir valsčių partinius bei tarybinius organus, Žemės ūkio ministeriją ir Tarybinių ūkių ministeriją per artimiausius trejus metus užtikrinti, kad kolektyviniuose ūkiuose būtų pilnutinai mechanizuoti žolių šienavimas, silose raugintmas, šakniavaisių sėja ir nuėmimas, pieno perdirbimas, o taip pat kad būtų plačiai įdiegiama vandens tiekimo fermose mechanizacija, pašarų paruošimo, gyvulių priežiūros darbai ir transportas fermose, o taip pat įdiegti elektromechaniąj karvių melžimą ir elektrinį avių kirpimą.

29. Įpareigoti Žemės ūkio ministeriją užtikrinti MTS įgomis pašarų paruošimą ir pievų bei ganyklų pagerinimą šiuo mastu:

Darbų pavadinimas	1949 metais	1950 metais	1951 metais
Traktorinis šienavimas (tūkstančiais ha)	1,0	10,0	30,0
Siloso užraugimas (tūkstančiais tonų)	1,0	5,0	10,0
Pievų ir ganyklų nusausinimas (tūkstančiais ha)	—	2,0	5,0
Pievų ir ganyklų išvaisymas ir kelmų išrovimas (tūkstančiais ha)	0,4	2,0	3,0

30. Daug darbo reikalaujantieji gyvulininkystės darbai kolektyviniuose ūkiuose turi būti mechanizuojami šiais būdais:

a) aprūpinant esamas MTS mašinomis šienavimui organizuoti, pašarams silosuoti, pašarinėms šakniavaisiams bei silosinėms kultūroms įdirbti ir pievoms bei ganykloms iš pagrindų pagerinti, įpareigojus MTS teikti kolektyviniams ūkiams technikinę pagalbą montuojant mašinas, energetinius įrengimus ir vykdyti mašinų eksploatacijos technikinę priežiūrą;

b) aprūpinant kolektyvinius ūkius mašinomis karvių melžimui, automatiniam girdymui, pieno perdirbimui ir pašarų paruošimui mechanizuoti;

c) plačiai įdiegiant paprasčiausių fermos darbų mechanizaciją prižiūrint gyvulius ir paruošiant pašarą šėrimui.

31. Įpareigoti Žemės ūkio ministeriją, apskričių ir valsčių darbo žmonių deputatų tarybas plačiai išaiškinti kolektyvinių ūkių valstiečiams, kad pagal TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimą, pradedant nuo 1949 metų, kreditai mašinoms įsigyti bei kitoms išlaidoms, susijusioms su gyvulininkystės fermų mechanizavimu, teikiami iki 100 procentų išlaidų 10 metų laikui, pradedant jas grąžinti nuo trečiųjų metų.

32. Įpareigoti Žemės ūkio ministeriją, partijos apskričių komitetus ir apskričių vykdomuosius komitetus imtis priemonių užtikrinti, kad kolektyviniuose ūkiuose plačiu mastu būtų atlikti melioravimo darbai pelkėtiems plotams nusausinti ir paversti kultūrinėmis ir aukštai produktyviomis pievomis ir ganyklomis.

IV. Dėl gyvulininkystės pataipų statybos kolektyviniuose ūkiuose

33. Neįmanoma išvystyti visuomeninę gyvulininkystę kolektyviniuose ūkiuose tuo pat metu neplečiant gyvulininkystės pataipų statybos. Vadovaudamasis šituo, Lietuvos KP(b) CK plenumas įpareigoja partijos apskričių ir valsčių komitetus, apskričių ir valsčių vykdomuosius komitetus, Kaimo ir kolektyvinių ūkių statybos valdybą prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Žemės ūkio ministeriją užtikrinti kolektyvinių ūkių įgomis gyvulininkystės pataipų pertvarkymą, pritaikymą ir statybą kolektyviniuose ūkiuose šiuo mastu:

Vietos tūkstančiais

Metai		Pagal gyvulių rūšis			
		stambiems raguočiams	kiaulėms	avims	paukščiams
1949	Pritaikyti ir įrengti naujas	48,0	60,0	24,0	300,0
1950	Pritaikyti ir įrengti naujas	82,0	89,0	30,0	300,0
1951	Pritaikyti ir įrengti naujas	180,0	220,0	60,0	700,0

34. Įpareigoti partijos apskričių ir valsčių komitetus, apskričių ir valsčių vykdomuosius komitetus, Kaimo ir kolektyvinių ūkių statybos valdybą prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos, Žemės ūkio ministeriją:

a) nustatinėti, pradedant nuo 1949 metų, kiekvienam kolektyviniam ūkiui kasmetinę užduotį gyvulininkystės pataipoms statyti, remontuoti ir pritaikyti gyvuliams ir paukščiams atsižvelgiant į jų skaičiaus didėjimą taip, kad gyvulininkystės pastatai, kaip taisyklė, būtų pilnai paruošiami gyvulių žiemojimui ne vėliau kaip lapkričio 1 dieną;

(Keliama į 4 psl.)

Lietuvos KP(b) Centro Komiteto III plenumo 1949 metų birželio 8 dienos

NUTARIMAS

Dėl priemonių įvykdyti TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK nutarimui dėl trimečio plano kolektyvinių ir tarybinių ūkių visuomeninei produktyviai gyvulininkystei išvystyti (1949—1951 m. m.)

(Atkelta iš 3 psl.)

b) gyvulininkystės pastatus kolektyviniuose ir tarybiniuose ūkiuose statyti pagal tipinius projektus, atsižvelgiant į jų kompleksinės mechanizacijos galimumus. Gyvulininkystės patalpas reikia išskirstyti, atsižvelgiant į kolektyvinių ir tarybinių ūkių sodybų generalinius planus.

35. Siekiant pakelti statybos kokybę ir sutaupyti miško medžiagą, rekomenduoti kolektyviniams ūkiams statyti gyvulininkystės pastatus iš ugniai atsparių medžiagų, prisiderinant prie esamų vietinių statybos medžiagų. Šiuo tikslu visokeriopai išvystyti ir išplėsti kolektyviniuose ūkiuose plytų, kalkių, čerpių gamybą, organizuoti akmenų ir kitų statybai reikalingų medžiagų paruošimą. Rekomenduoti kolektyviniams ūkiams organizuoti statybinių brigadas gyvulininkystės ir kitoms visuomeninėms patalpoms kolektyviniuose ūkiuose statyti.

36. Įpareigoti Valstybinį plano komitetą prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos kasmetiniuose planuose išskirti kolektyviniams ūkiams reikalingas žemės ūkio mašinas, inventorių, medžiagas ir įrengimus gyvulininkystės fermoms ir meksio tiriamosioms įstaigoms gyvulininkystės srityje.

37. Įpareigoti Lietuvos Vartotojų kooperacijos sąjungą, Gamybinės kooperacijos valdybą išplėsti statybinių medžiagų prekybą kaime, ypatingai medžio dirbinių, cemento, vinių kalkių, tolio, stikio ir kitų medžiagų. Užtikrinti kolektyvinių ūkių statybai išskirtas statybines medžiagas pardavinėti kitiems reikalams.

V. Dėl gyvulininkystės pakėlimo tarybiniuose ūkiuose

38. Įpareigoti Tarybinių ūkių ministeriją, partijos apskričių komitetus ir apskričių vykdomuosius komitetus:

a) pasiekti, kad žymiai pagerėtų gyvulininkystės būklė visuose tarybiniuose ūkiuose, žymiai padidinti stambių raguočių, avių, kiaulių, paukščių skaičių, pakelti bandos produktyvumą, padidinti tarybinių ūkių teikiamą valstybei pieno, sviesto, mėsos, vilnos bei kitų gyvulininkystės produktų kiekį, o taip pat padidinti sukštai produktyvių veislinių gyvulių parduodamą iš tarybinių ūkių kolektyviniams ūkiams;

b) išvystyti visų rūšių gyvulininkystę tarybiniuose ūkiuose, siekiant trumpiausiu laiku užtikrinti jų pavertimą visapusiškai išvystytais ūkiais;

c) sukurti tarybiniuose ūkiuose pastovią pašarų bazę, užtikrinančią pašarų gausumą visems žemės ūkio gyvulių rūšims;

d) aprūpinti iki 1951 metų visus gyvulius tarybiniuose ūkiuose gerai sutvarkytomis pataipomis ir vandens tiekimu tiek statant naujas patalpas, tiek ir atstatant tarybiniuose ūkiuose esamus pastatus ir įrengimus.

39. Siekiant įvykdyti nurodytus gyvulininkystės išvystymo tarybiniuose ūkiuose uždavinius, Lietuvos KP(b) CK plenumas įpareigoja Tarybinių ūkių ministeriją, partijos apskričių komitetus ir apskričių vykdomuosius komitetus:

a) padidinti stambių raguočių skaičių tarybiniuose ūkiuose iki 1949 metų pabaigos ligi 17,4 tūkstančio vienetų, kiaulių — ligi 16,0 tūkstančių vienetų; iki 1950 metų pabaigos — stambių raguočių — ligi 19,5 tūkstančio vienetų, kiaulių — 25,0 tūkstančių vienetų ir avių — 7,0 tūkstančių vienetų ir iki 1951 metų pabaigos — stambių raguočių — ligi 23,0 tūkstančių vienetų, kiaulių — 30,0 tūkstančių vienetų ir avių — 15,0 tūkstančių vienetų;

b) užtikrinti 1951 metais vidutinį pieno primelžimą iš šeriamos karvės nemažiau kaip 3.000 kilogramų;

c) padidinti pusiaulašininių ir lašininių kiaulių nupenėjimą, plačiau taikant tarybiniuose ūkiuose tarpveislinį kiaulių kryžminimą;

d) įdiegti visuose tarybiniuose ūkiuose per artimiausius trejus metus žaliųjų ir pašarų sėjomainas įvedant aukštinių ir varpinių žolių mišinių sėją, tam tikslui padidinti daugiamečių ir vienamečių žolių, pašarinių šakniavaisių ir silosinių kultūrų pasėlių plotus 1949 metais iki 23,3 tūkstančio hektarų, 1950 metais — iki 27,0 tūkstančių hektarų ir 1951 metais — iki 28,0 tūkstančių hektarų;

e) siekiant užtikrinti teisingą šakniavaisių, bulvių ir silosuotų pašarų užlaikymą bei siekiant sumažinti nuostolius laikant pašarus, — išvystyti plačiu mastu silosinių bokštų, pusbokščių, cementuotų tranšėjų ir šakniavaisiams saugoti pataipų statybą;

f) padidinti šieno paruošimą tarybiniuose ūkiuose 1949 metais iki 58,7 tūkstančio tonų, 1950 metais — iki 62,0 tūkstančių tonų ir 1951 metais — iki 78,0 tūkstančių tonų.

Pilnutinai aprūpinti tarybinių ūkių gyvulius reikiamais pašarinėjais grūdais, o taip pat pagerinti tarybinių ūkių ganyklinį ūkį, imtis plačiu mastu priemonių pievoms bei ganyklems prižiūrėti siekiant pakelti jų derlingumą ir žolės kokybę;

g) užbaigti iki 1951 metų žolės pievimo, šienavimo ir pašarų silosavimo kompleksinę mechanizaciją visuose tarybiniuose ūkiuose remiantis naujos technikos įdiegimu. Plačiai įdiegti elektromechaninį karvių melžimą ir mechanizuoti daugiausia darbo reikalaujančius procesus — vandens tiekimą, pašarų paruošimą šėrimui ir kt.

40. Siekiant sukurti sąlygas, užtikrinančias sparčius gyvulių skaičiaus didinimo tempus tarybiniuose ūkiuose ir spartų gyvulių produktyvumo pakėlimą, įpareigoti Tarybinių ūkių ministeriją, partijos apskričių komitetus ir apskričių vykdomuosius komitetus:

a) pastatyti 1949—1951 m. m. tarybiniuose ūkiuose naujas ir atstatyti karvides 5,2 tūkstančio stambių raguočių vienetų, tame tarpe 1949 metais — 1,8 tūkstančio vienetų, 1950 metais — 1,7 tūkstančio vienetų ir 1951 metais — 1,7 tūkstančio vienetų; kiaulides — 23,5 tūkstančio vienetų, tame tarpe 1949 metais — 3,0 tūkstančiams vienetų, 1950 metais — 15,4 tūkstančio vienetų ir 1951 metais — 5,1 tūkstančio vienetų; avides — 12,7 tūkstančio vienetų, tame tarpe 1949 metais — 1,0 tūkstančiui vienetų, 1950 metais — 3,7 tūkstančio vienetų ir 1951 metais — 8,0 tūkstančiams vienetų. Gyvulininkystės pastatus visų pirma statyti veisliniuose tarybiniuose ūkiuose, nustačius kad kiekvieno objekto statyba tarybiniame ūkyje turi būti baigiama, kaip taisyklė, per vieną statybos sezoną;

b) užtikrinti žymų miško bei vietinių statybinių medžiagų gamybos bei paruošų padidinimą netarpiškai tarybiniuose ūkiuose, organizavus 1949 — 1951 metais tiek tarybiniuose ūkiuose, tiek ir vietinės pramonės sistemoje reikalingą skaičių mechanizuotų medžio apdirbimo dirbtuvių bei įmonių plytoms, čerpėms, kalkėms ir standartinėms statybinėms detalėms gaminti.

41. Įpareigoti Lietuvos TSR Tarybinių ūkių ministeriją 1949—1951 m. m. įrengti tarybiniuose ūkiuose 100 šachtinių šulinių, 5 vandentiekius ir 24 vandens rezervuarus.

VI. Dėl veislinio darbo pagerinimo gyvulininkystės srityje

42. Pažymėti, kad veislinis darbas respublikoje dirbamas visiškai nepatenkinamai. Nespręndžiama gyvulių — produktyviųjų ir veislinių savybių masinio pagerinimo problema. Kolektyviniuose ir tarybiniuose ūkiuose blogai organizuotas darbas esamiems vertingiems gyvuliams gausinti ir gerinti. Netaikomas reikiamu mastu dirbtinis žemės ūkio gyvulių apsėklinimas, įgalinantis per trumpesnį laiką padidinti produktyvių gyvulių skaičių. Prileidžiama neteisinga praktika, kai daugeliu atvejų mažai produktyvių veislių sukryžminimas su aukštai produktyvių veislių reproduktoriais nėra lydimas gyvulių šėrimo ir laikymo pagerinimu, dėl ko kryžminimas neturi reikiamos įtakos produktyvumui padidėti ir kartais atveda į vertingų vietinių gyvulių savybių praradimą.

Laikyti neteisingu, kad atliekant tarpveislinį kryžminimą, pagrindinis dėmesys buvo skiriamas ne tam, kad būtų skiepijamos, užtvirtinamos ir toliau išvystomos geresios veislinės savybės pas vietinius pagerinamuosius gyvulius, o formalinį gyvulių giminingumo (generacijos) pakėlimą, net tais atvejais, kai gyvulių - pagerintojų produktyvumas ir tinkamumas šiemis sąlygomis buvo žemesnis už vietinių gyvulių, pagerintų kryžminimo būdu, produktyvumą.

Neteisinga taip pat ir tai, kad eilėje kolektyvinių ūkių pradedama veisti tik viena gyvulių veislė, kai tuo tarpu, esant dideliam gamtinių sąlygų bei valstybės ir kolektyvinių ūkių poreikių įvairumui, yra būtina ir ūkiškai teisinga kolektyviniuose ir tarybiniuose ūkiuose veisti įvairių krypčių gyvulių veisles.

Sveiku pagrindu pakelti gyvulininkystę tėra galima teisingai derinant gyvulių skaičiaus auginimą su masiniu kokybiniu gyvulių pagerinimu ir jų produktyvumo pakėlimu. Pagrindinis matas turi būti gyvulių skaičiaus augimas, sąlygojamas produktyvumo rediklialis.

Siekiant pašalinti aukščiau pažymėtus trūkumus ir sutvarkyti veislinį darbą respublikoje, Lietuvos KP(b) CK plenumas įpareigoja apskričių ir valsčių partinius ir tarybinius organus, Žemės ūkio ministeriją, Tarybinių ūkių ministeriją ir kitas žinybas, turiančias gyvulininkystės ūkius:

a) visokeriopai didinti aukštai produktyvių gyvulių reproduktorių, užtikrinti artimiausiais metais įvykdymą priemonių žemės ūkio gyvuliams pagerinti atrankos bei parinkimo būdu, o taip pat masiškai kryžminant mažai produktyvius gyvulius su aukštų savybių reproduktoriais, tuo pat metu gerinant gyvulių šėrimo ir laikymo sąlygas, padedančias išvystyti juos reikiama kryptimi;

b) užtikrinti nuo 1949 metų žymų gyvulių produktyvumo pakėlimą veislinėse kolektyvinių ūkių fermose ir veisliniuose tarybiniuose ūkiuose tam, kad 1951 metais pieno primelžimas būtų padidintas ne mažiau kaip 50 procentų, vilnos būtų prikirpta iš vienos avies ne mažiau kaip 25 procentais daugiau, ir padidinti metinių kiaulių visumą ne mažiau kaip dviem paršeliais palyginti su lygiu, pasiektu prekinėse kolektyvinių ūkių fermose ir tarybiniuose ūkiuose;

c) pasiekti, kad ryšium su masiniu veislinių darbu visumoje respublikoje iki 1951 metų pabaigos pagerintų aukšto produktyvumo gyvulių būtų: stambių raguočių kolektyviniuose ūkiuose — ne mažiau kaip 55,0 procentai ir tarybiniuose ūkiuose — 100 procentų visų gyvulių skaičiaus; avių kolektyviniuose ūkiuose — ne mažiau kaip 54 procentai ir tarybiniuose ūkiuose — ne mažiau 100 procentų; kiaulių kolektyviniuose ūkiuose — 100 procentų visų kiaulių skaičiaus;

d) organizuoti platų kolektyvinių ūkių veislinių fermų ir valstybinių veislynų tinklą, išplečiant veislinių fermų tinklą iki 1951 metų pabaigos stambių raguočių — ne mažiau kaip ligi 200, kiauliininkystės — ne mažiau kaip ligi 150 ir avininkystės — 100;

e) pasiekti, kad kiekvienas kolektyvinis ūkis artimiausiu laiku turėtų ne mažiau kaip po vieną veislinį reproduktorių — bulių, aviną ir kuilį.

(Tęsinys sekančiam numeryje)

Atsakingas redaktorius
A. Fainbliumas

Išeina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais. Redakcija: Rokiškis, Tarybų aikštė Nr. 22, telefonas 18.

Spaudė „Tarybinis Rokiškis" spaustuvė, Rokiškis, Vytauto Didž. gatvė Nr. 89. Užs. Nr. 992. Tir. 2.500 egz. LV 02874